

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/503/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8014201335
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Koško
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:8014201335.5

Uznesenie

Okresný súd Bratislava IV v právnej veci žalobcu: F. F. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XX, XXX XX X., zastúpený Mgr. Petrom Volocho, advokátom so sídlom Hollého 745/34, 905 01 Senica, proti žalovanému: Komora veterinárnych lekárov SR, so sídlom Botanická 17, 841 04 Bratislava, zastúpený Erben & Erben, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia prezidenta Komory veterinárnych lekárov č. 178/2014 zo dňa 01.10.2014 a o preskúmanie zákonnosti postupu, ktoré vydaniu tohto rozhodnutia predchádzalo, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie zastavuje.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou (pôvodne podanou na Krajský súd v Prešove dňa 01.12.2014) domáhal, aby súd zrušil preskúmané rozhodnutie prezidenta Komory veterinárnych lekárov č. 178/2014 zo dňa 01.10.2014, ako aj všetky rozhodnutia na ne obsahovo nadväzujúce a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby súd odložil vykonateľnosť uvedeného rozhodnutia.
2. Rozsudkom č.k. 40C/503/2015-160 zo dňa 13.05.2016 súd žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania.
3. Na odvolanie žalobcu proti uvedenému rozsudku Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd uznesením č.k. 5Co/373/2016-197 zo dňa 16.02.2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.
4. Podaním doručeným súdu dňa 08.09.2021 žalobca zobrať žalobu v celom rozsahu späť. Uviedol, že očakával, že žalobou dôjde k náprave krivdy ktorá sa udiala zvlášť preto, že jeho disciplinárny trest bol na základe rozhodnutia Krajského súdu zrušený. Svojou žalobou sa snažil, aby súd prikázal zmeniť stanovky KVL SR v danom bode tak, aby sa podobné krivdy neopakovali, čo sa od podania jeho žaloby aj stalo. Poukázal na to, že vzhľadom na sedemročnú dobu, ktorá uplynula od podania žaloby nemá pre neho akékoľvek rozhodnutie akéhokoľvek súdu na Slovensku zmysel, preto sa rozhodol, že danú žalobu berie späť.
5. Podaním doručeným súdu dňa 27.09.2021 žalovaný súhlasil so späťvzatím žaloby pričom navrhol, aby mu súd priznal nárok na náhradu trov konania.
6. Keďže žalobca zobrať žalobu v celom rozsahu späť, pričom žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil, súd konanie v zmysle ustanovenia § 145 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) zastavil.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalobca späťvzatím žaloby procesne zavinil zastavenie konania, preto súd priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. K žalobcom deklarovaným dôvodom späťvzatia žaloby súd uvádza, že tieto boli z hľadiska posúdenia procesného zavinenia na zastavení konania irelevantné.

7.1. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ustanovenie § 256 ods. 1 C.s.p. vychádza z ustanovenia zrušeného § 146 ods. 2 O.s.p., a hoci to v jeho texte nie je výslovne uvedené, kritéria pre posudzovanie zavinenia na zastavení konania v prípade, že sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, zostali rovnaké. Preto je aj naďalej použiteľná doterajšia judikatúra týkajúca sa výkladu a aplikácie § 146 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorej pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej aj žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 OSP /teraz § 256 ods. 1 C.s.p./ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. septembra, sp. zn. 7 M Cdo 4/2010). Z previazanosti § 146 ods. 1 písm. c) OSP s § 146 ods. 2 OSP /teraz § 256 ods. 1 C.s.p./ vyplýva, že ak súd zastavuje konanie v dôsledku späťvzatia, musí sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania otázkou, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska vzťahu výsledku chovania odporcu (žalovaného) k požiadavkám navrhovateľa (žalobcu). Ide teda o to, či sa navrhovateľ domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol navrhovateľ v meritórnom konaní úspešný, alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. mája 2014, sp. zn. 7 M Cdo 1/2014). Zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. októbra 2008, sp. zn. 5 M Cdo 12/2008). Podľa druhej vety § 146 ods. 2 O.s.p. je povinný hradiť trovy konania odporca, ak bol návrh, ktorý bol podaný dôvodne, vzatý späť pre správanie odporcu vo vzťahu k požiadavkám navrhovateľa, pričom obidve tieto podmienky, t.j. dôvodnosť návrhu na začatie konania a správanie odporcu musia byť splnené súčasne. Pokiaľ ide o správanie odporcu, potom musí ísť výlučne o správanie samotného odporcu, nie o správanie niekoho iného alebo o správanie oboch účastníkov. O dôvodnosti podania návrhu je treba uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania odporcu k požiadavkám navrhovateľa, čo znamená, že návrh je podaný dôvodne najmä v prípade, kedy odporca po začatí konania navrhovateľa uspokojí, a to aj vtedy, ak by uspokojil navrhovateľa, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má byť také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania, ísť na ťarchu odporcu, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa odporca zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu). Pôjde teda o situáciu, kedy bola požiadavka navrhovateľa splnená neskorším správaním (konaním) odporcu bez toho, aby o veci (meritórne) rozhodol súd. Pritom medzi správaním odporcu a žalobným návrhom musí byť vecná spojitosť. V tomto prípade má navrhovateľ právo, aby mu odporca nahradil trovy, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Pokiaľ bol dôvodný návrh (žaloba) vzatý späť pre správanie druhého účastníka, nesmú ísť trovy konania na ťarchu navrhovateľa, aj keď ten svojím prejavom vôle zastavenie konania vyvolal. Z uvedeného potom vyplýva, že pri zodpovedaní otázky, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania, je treba vychádzať z porovnania toho, čoho sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal (podľa petitu) a dôvodom späťvzatia žaloby. Ak je dôvodom späťvzatia návrhu podaného dôvodne správanie odporcu v súlade so žalobnou požiadavkou navrhovateľa, treba dospieť k záveru, že odporca zastavenie konania zavinil (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júla 2008, sp. zn. 3 M Cdo 3/2007).

7.2. Z uvedeného výkladu je zrejmé, že pokiaľ žalobca zobral žalobu späť bez toho, aby toto späťvzatie bolo v príčinnej súvislosti so správaním žalovaného v nadväznosti na žalobou uplatnený petit, musí byť procesné zavinenie na zastavení konania pričítané na úkor žalobcu. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu v späťvzatí žaloby, že svojou žalobou sa snažil, aby „súd prikázal zmeniť stanovky KVL SR v danom bode tak, aby sa podobné krivdy neopakovali, čo sa od podania jeho žaloby aj stalo“, súd uvádza jednak, že uvedené je v rozpore s petitom žaloby, ktorým sa žalobca domáhal iného nároku, jednak žalobca svoje tvrdenie o zmene stanov žalovaného v príčinnej súvislosti so žalobou žalobcu žiadnym spôsobom nepreukázal. Napokon, uvedený dôvod späťvzatia žaloby je v rozpore s hneď ďalším tvrdením žalobcu v späťvzatí žaloby, že cit.: „Vzhľadom na sedemročnú dobu ktorá uplynula od podania žaloby nemá

pre neho akékoľvek rozhodnutie akéhokoľvek súdu na Slovensku zmysel, preto sa rozhodol, že danú žalobu berie späť³, ktoré svedčí skôr o tom, že skutočným dôvodom späťvzatia žaloby bola neaktuálnosť podanej žaloby (ktorou sa žalobca snažil dosiahnuť to, aby bol zapísaný do zoznamu kandidátov pre voľby do orgánov žalovaného, ktoré sa však uskutočnili ešte dňa 29.11.2014, a z dôvodu ktorého súd výzvou zo dňa 24.04.2018 vyzval žalobcu /prostredníctvom jeho právneho zástupcu/ na oznámenie, či na žalobe naďalej trvá alebo ju berie späť, na čo žalobca oznámil, že na žalobe naďalej trvá). Z uvedeného dôvodu súd pričítal procesné zavinenie na zastavení konania žalobcovi.

7.3. Na záver súd k tejto časti ešte dodáva, že v konaní nezistil, žiadne skutočnosti, ktoré by dávali predpoklad pre aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. (nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa). Aplikáciu tohto ustanovenia žalobca jednak nenavrhol (súdu je známe, že aplikácia tohto ustanovenia nie je viazaná na návrh strany), jednak ani netvrdil (a nepreukázal) existenciu žiadnych takých skutočností, ktoré by zakladali dôvodnosť aplikácie tohto ustanovenia a takéto skutočnosti v konaní ani nevyšli najavo. Navyše nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému pri aplikácii § 257 C.s.p. by za vyššie uvedenej situácie (osobitne vzhľadom na žalobou uplatnený petit, ktorý od počiatku vyvolával vážne pochybnosti o dôvodnosti celej podanej žaloby) považoval súd za nespravodlivé.

7.4. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).